

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.637 van 20 februari 1997
in de zaak A. 73.159/VII-15.164.**

In zake : de b.v.b.a. AFTAPOLIE MAES-EELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN PASSEL en vennoten,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. AFTAPOLIE MAES-EELEN op 7 februari 1997 heeft
ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het
besluit van de vlaamse minister van leefmilieu en
tewerkstelling van 22 januari 1997 houdende bevestiging
van het bevel van 7 november 1996 van de Afdeling
Milieu-inspectie - buitendienst Antwerpen, schriftelijk
bevestigd op 8 november 1996, waarbij aan de
B.V.B.A. AFTAPOLIE MAES-EELEN opgelegd wordt met ingang
van 12 november 1996 de levering van de behandelde
afgewerkte olie als brandstof en het aanvaarden van alle
soorten afgewerkte olie stop te zetten";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. SERVAIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Audtieur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Het maatschappelijk doel van de verzoekende partij bestaat luidens artikel 3 van haar statuten uit "het ophalen van afvaloliën, bewerking, verwerking en recycleren van houdbare olie. Groothandel in petroleum-produkten".

1.2. Met een aangetekende brief van 1 april 1996 stelt de milieu-inspectie onder meer vast dat uit analyse van genomen stalen van gezuiverde afvalolie blijkt dat de resultaten van een aantal parameters niet beantwoorden aan de wettelijke normen voor olie die voor verbranding zullen gebruikt worden, dat bij inkomende afvalolie noch bij uitgaande gezuiverde afvalolie een analyse gebeurt van de voornaamste parameters, dat de uitgevoerde zuiveringswerken enkel betrekking hebben op de parameters watergehalte en sediment zodat daaruit

alsook uit de voorgaande vaststelling kan worden besloten dat noch de aard, noch de samenstelling en de kwaliteit van de ongezuiverde en gezuiverde afvalolie gekend zijn.

In diezelfde brief worden aan de verzoekende partij een aantal onderrichtingen gegeven, onder meer het verbod tot het aanvaarden van afvalolie die zij niet kan zuiveren conform de wettelijke bepalingen. Zij wordt erop gewezen dat het niet opvolgen van de onderrichtingen kan leiden tot toepassing van artikel 36 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet).

1.3. Tijdens een vergadering van 8 mei 1996 tussen de verzoekende partij en de milieu-inspectie worden een aantal eerder gemaakte afspraken en onderrichtingen aangepast die in een brief van 14 mei 1996 aan de verzoekende partij worden ter kennis gebracht. De onderrichting met betrekking tot het aanvaarden van afvalolie die niet conform de wettelijke eisen kan worden gezuiverd blijft onverkort bestaan en de aandacht van de verzoekende partij wordt gevestigd op het feit dat bij de gezuiverde olie attesten aan de koper moeten worden bezorgd die beantwoorden aan de werkelijke samenstelling van de gezuiverde olie.

1.4. De verzoekende partij dient begin september een saneringsplan in, waarin evenwel niets is opgenomen over de technische aspecten van de oliezuivering conform de eisen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden (VLAREM II).

1.5. Op 30 september 1996 staat de milieu-inspectie de verzoekende partij een nieuwe termijnverlenging toe voor de uitvoering van een aantal onderrichtingen; zo onder meer dient de verzoekende partij tegen uiterlijk 15 oktober 1996 volgende

onderrichting uit te voeren : "U deelt me schriftelijk mede, uiterlijk op 15 oktober 1996, welke maatregelen u zal treffen die ervoor zorgen dat u binnen het Vlaams Gewest geen afgewerkte olie meer als brandstof zal leveren aan derden, indien deze niet beantwoordt aan de samenstellingsnormen zoals bedoeld in artikel 5.2.2.8.3. van het VLAREM titel II".

De verzoekende partij wordt ook opgelegd om tegen uiterlijk 1 november 1996 een "haalbaar werkplan" voor te leggen dat de garanties biedt dat de gezuiverde olie voldoet aan de wettelijke eisen, zonder dat er tijdens het proces sprake is van verdunnen.

1.6. Met een brief van 2 oktober 1996 deelt de openbare afvalstoffenmaatschappij onder verwijzing naar een aantal processen-verbaal de verzoekende partij mede dat zij tot ambtshalve intrekking van de erkenning voor het ophalen van afvalstoffen zal overgaan daar zij met onvoldoende zorg en deskundigheid omspringt met gevaarlijke stoffen.

1.7. Bij besluit van 11 oktober 1996 gaat de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Arbeid over tot de gedeeltelijke schorsing van twee milieuvergunningen van de verzoekende partij wegens het onvoldoende nakomen van de gegeven onderrichtingen.

Bij arrest nr. 62.637 van 21 oktober 1996, bevestigd bij arrest nr. 63.817 van 7 januari 1997 wordt dat besluit door de Raad van State geschorst wegens miskenning van de hoorplicht.

1.8. Met een faxbericht van 28 oktober 1996 deelt de verzoekende partij aan de milieu-inspectie mede dat zij zou onderzoeken welke technische mogelijkheden er zijn om afgewerkte olie te zuiveren volgens de normen vermeld in artikel 5.2.2.8.3. van VLAREM II.

1.9. De verzoekende partij dient op 31 oktober 1996 een werkplan in dat volgens de verwerende partij niet kan worden goedgekeurd onder meer omdat de bij dat plan voorgestelde werkwijze de verzoekende partij niet zou toelaten om van elke aangeboden partij afgewerkte olie de concentratie van de parameters te kennen die opgenomen zijn in artikel 5.2.2.8.3. van VLAREM II, zodat de verzoekende partij onmogelijk kan weten of zij de geleverde olie kan zuiveren overeenkomstig de haar opgelegde norm.

1.10. Op 4 november 1996 wordt Frank MAES, zaakvoerder van de verwerende partij, alsook François MAES, door de milieu-inspectie gehoord.

1.11. Nadat voornoemde personen nogmaals op 7 november 1996 zijn verhoord, neemt de milieu-inspectie op dezelfde datum volgende beslissingen :

"Artikel 1 : De exploitant van de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN moet de levering van de behandelde afgewerkte olie als brandstof onmiddellijk stopzetten.

Artikel 2 : De exploitant van de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN moet het aanvaarden van alle soorten afgewerkte olie (o.a. ook olieëmulsiës) met ingang van 12 november 1996 stopzetten.

Artikel 3 : Deze maatregel wordt opgeheven als het bewijs wordt geleverd dat de normen voor het leveren van behandelde afgewerkte olie als brandstof worden nageleefd, zoals bepaald in artikel 5.2.2.8.3. van het Vlaams Reglement inzake Milieuvorwaarden van 1 juni 1995 en wanneer de exploitant werkt volgens een door ons goedgekeurd werkplan".

Die dwangmaatregel wordt als volgt gemotiveerd :

"(...)

- gelet op het PVO nr. 34 van 28 februari 1996 en nr. 83 van 1 april 1996 waarin staat vermeld dat voor een aantal parameters de voorwaarden

van de vergunning niet worden nageleefd, meer bepaald voldoet de behandelde afgewerkte olie niet aan de voorwaarden om ze te gebruiken als brandstof. Er werden vijf stalen genomen van de behandelde afgewerkte olie. De resultaten die niet voldeden zijn in 'vet' weergegeven in onderstaande tabel. De resultaten in 'cursief' gedrukt zijn de waarden van de tegenanalyses :

(...)

Hieruit besluiten we dat geen enkel staal voldeed aan al de normen, vermeld in artikel 5.2.2.8.3. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden. Tot 1 januari 1996 waren de normen van artikel 10 paragraaf 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 juli 1985 houdende nadere regelen betreffende de verwijdering van afgewerkte olie van toepassing, en toen voldeed ook geen enkel staal aan al de normen;

- gelet op het verhoor van 8 maart 1996 vermeld in PVO nr. 83 van 1 april 1996 waarin Frank MAES stelt dat in het algemeen de parameters zwavel, organische solventen en som van de metalen niet haalbaar zijn;
- gelet op het verhoor van 4 november 1996 vermeld in PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin Frank MAES stelt dat sinds de controle van de afdeling Milieu-inspectie op 12 februari 1996 er geen investeringen gebeurd zijn om de normen te bereiken;
- gelet dat de B.V.B.A. MAES-EELEN AFTAPOLIE volgens artikel 5.2.2.8.5. paragraaf 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden, een attest dient bij te voegen bij de levering van behandelde afgewerkte olie als brandstof; voor de inwerkingtreding van VLAREM II was artikel 1 van het Ministerieel besluit van 30 januari 1986 houdende nadere regelen betreffende de inhoud en modaliteiten van de attesten gebruikt bij de verwijdering van behandelde afgewerkte olie, van toepassing; gezien hij dit attest niet bijvoegt bij de levering van behandelde afgewerkte olie als brandstof; geen attest werd bijgevoegd bij de levering aan tuinder Robert HOES, wonende Populierenlaan 45 te Wommelgem (zie verder);
- gelet op het verhoor van 4 november 1996 vermeld in PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin Frank MAES stelt dat hij geen attest bijvoegt;
- gelet op artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende bepaling van gevaarlijke afvalstoffen waarin afgewerkte olie zoals ruimolie, afval van hydraulische olie en remvloeistof, volgens

bijlage 1 gecatalogeerd wordt als gevaarlijke afvalstoffen;

- gelet op het register waaruit blijkt dat het bedrijf zijn behandelde afgewerkte olie niet heeft afgevoerd naar bedrijven die over een vergunning beschikken die toestaat om gevaarlijke afvalstoffen te aanvaarden en dat daarenboven de behandelde afgewerkte olie niet voldoet aan de normen om te gebruiken als brandstof;
- gelet op het verhoor van 4 november 1996 vermeld in PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin Frank MAES stelt dat de behandelde afgewerkte olie hoofdzakelijk wordt geleverd als brandstof aan tuinbouwbedrijven. De rest wordt geleverd als brandstof aan de industrie. Tevens stelt hij dat hij nooit behandelde afgewerkte olie heeft geleverd aan een bedrijf dat over een vergunning beschikt voor het verwerken van gevaarlijke afvalstoffen;
- gelet op onze brief van 1 april 1996 waarin conform artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning o.m. volgende onderrichting wordt gegeven aan de exploitant :
'U mag geen afvalolie aanvaarden die door U niet kan worden gezuiverd conform de wettelijke voorschriften';
- gelet op de onderrichtingen van 14 mei 1996 waarbij op dit punt niet is afgeweken van de onderrichting van 1 april 1996 bleef deze derhalve gehandhaafd;
- gelet op onze brief van 30 september 1996 waarin conform artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning volgende onderrichting wordt gegeven aan de exploitant :
'U deelt me schriftelijk mede, uiterlijk op 15 oktober 1996, welke maatregelen u zal treffen die ervoor zorgen dat u binnen het Vlaamse Gewest geen afgewerkte olie meer als brandstof zal leveren aan derden, indien deze niet beantwoordt aan de samenstellingsnormen zoals bedoeld in artikel 5.2.2.8.3. van het VLAREM titel II';
- gelet dat hij tot op heden geen gevolg geeft aan deze onderrichtingen en is doorgegaan met het aanvaarden van afgewerkte olie die hij technisch niet kan verwerken;
- gelet op de vaststelling dat de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN behandelde afgewerkte olie heeft geleverd aan de heer Robert HOES, tuinder en wonende Populierenlaan 45 te Wommelgem. Deze behandelde afgewerkte olie werd op 28 augustus 1996 door twee toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie bemonsterd. Uit de

analyseresultaten vermeld in PVO nr. 264 van 28 oktober 1996, blijkt dat de behandelde afgewerkte olie niet voldoet aan de normen om als brandstof te gebruiken meer bepaald voor volgende parameters : zwavelgehalte 1,25 % (norm 0,3%) en som metalen 122 mg/kg (norm 60 mg/kg). Uit het verhoor van de heer Robert HOES van 24 oktober 1996, vermeld in PVO nr. 264 van 28 oktober 1996 stelt hij dat bij zijn weten de levering niet vergezeld was van een attest waaruit blijkt dat de behandelde afgewerkte olie aan de normen voldoet om als brandstof te gebruiken. Bijkomend werd dus het vereiste attest ook niet afgeleverd aan de Heer HOES;

- gelet op de brief van advocaat VAN PASSEL, raadsman van BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN, van 24 oktober 1996 over de termijnsverlenging waarin hij stelt dat iedere termijn die is opgelegd in het globaal saneringsplan van 30 september 1996 wordt verlengd met drie weken als gevolg van de gedeeltelijke schorsing van de besluiten van 10 november 1994 en 10 augustus 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen door de Minister bij besluit van 11 oktober 1996 (AMV/00002375/608);
- gelet op het antwoord van 28 oktober 1996 van de afdeling Milieu-inspectie dat stelt dat de termijns-verlenging van drie weken onredelijk is;
- gelet dat de controle van de onderrichtingen, vermeld in het saneringsplan van 30 september 1996, maar is gebeurd op 25 oktober 1996 i.p.v. op 15 oktober 1996 en gewacht werd op het antwoord van het bedrijf op 28 oktober 1996 omwille van de gedeeltelijke schorsing van de besluiten van 10 november 1994 en 10 augustus 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen door de Minister van 11 oktober tot 21 oktober 1996;
- gelet op het niet naleven van deze onderrichtingen :
Frank MAES stelt in een brief van 28 oktober 1996 dat hij zal onderzoeken welke technische mogelijkheden er zijn om de normen na te leven, vermeld in artikel 5.2.2.8.3. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden; dit is een onvoldoende antwoord op de gegeven onderrichtingen van 1 april 1996, 14 mei 1996 en 30 september 1996 en de bijkomende maatregelen, vermeld in PVO nr. 216 van 10 augustus 1994 en gezien hij tot op heden blijkbaar niets heeft gedaan om daaraan te voldoen;

- gelet dat het niet ingaan op herhaaldelijk gegeven onderrichtingen, met name op 1 april 1996, 14 mei 1996 en op 30 september 1996, kan aanzien worden als een weigering om gevolg te geven aan deze onderrichtingen;
- gelet op de weigering om deze onderrichtingen ten uitvoer te brengen, wat blijkt uit
 - 1) de voorwaarden van de vergunning
 - 2) artikel 3.2.1.2. paragraaf 1 en 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden betreffende de vaststelling van de overgangsbepalingen
 - 3) de onderrichtingen van 1 april 1996
 - 4) de onderrichtingen van 14 mei 1996
 - 5) de onderrichtingen van 30 september 1996
 - 6) het verhoor van 4 november 1996 vermeld in PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin Frank MAES bevestigt dat sinds de controle van de afdeling Milieu-inspectie op 12 februari 1996 er geen investeringen gebeurd zijn om de normen te bereiken
 - 7) de brief van 28 oktober 1996 waarin Frank MAES stelt dat hij zal onderzoeken welke technische mogelijkheden er zijn om de normen na te leven vermeld in artikel 5.2.2.8.3. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden;
- gelet op het niet naleven van de voorwaarden van de milieuvergunning, meer bepaald het niet naleven van de voorwaarden vereist om behandelde afgewerkte olie als brandstof te leveren en het niet bijvoegen van het attest;
- gelet op het feit dat de afgewerkte olie die als brandstof geleverd wordt, onvoldoende wordt behandeld;
- gelet op de vergunde installaties en activiteiten van de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN, die het bedrijf enkel toelaten om olie-emulsies fysico-chemisch te behandelen en het water en het sediment met een separator (centrifuge) van de olie af te scheiden. Hiermee is het echter onmogelijk om zonder selectie van de aangeboden afgewerkte olie en zonder kennis van de samenstelling ervan te voldoen aan de normen van behandelde afgewerkte olie voor het gebruik als brandstof;
- gelet op het PVO nr. 34 van 28 februari 1996, PVO nr. 83 van 1 april 1996 en PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin de vaststellingen staan vermeld dat de milieuvoorwaarden niet worden nageleefd en dat de onderrichtingen niet zijn opgevolgd;

- gelet op PV0 nr. 321 van 23 oktober 1995 waarin staat vermeld dat het bestaande werkplan niet voldoet;
- gelet op onze brief van 1 april 1996 waarin conform artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning o.m. volgende onderrichting wordt gegeven aan de exploitant :
'Het bestaande werkplan moet gedetailleerd worden uitgewerkt en er moet gewerkt worden volgens dit werkplan.
Er moet duidelijk gespecificeerd zijn welke parameters van een binnenkomende partij onderzocht worden, welke parameters onderzocht worden na opslag van de partij in een opslag-tank, een specificering van de aard en de hoeveelheid van de behandelings-produkten en de procesparameters. Er moet aangegeven worden welke zuiverings-technieken men toepast voor de verschillende parameters. Er moet een gedetailleerde beschrijving zijn van al de afvalstromen binnen het bedrijf.
Dit plan moet uitgevoerd zijn voor 1 mei 1996'.
- gelet op onze brief van 14 mei 1996 waarin conform artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning o.m. volgende onderrichting wordt gegeven aan de exploitant;
'De termijn voor het opmaken van het werkplan, wordt uitgesteld tot 31/5/96. Het plan wordt voor die datum ter goedkeuring voorgelegd aan de afdeling Milieu-inspectie'.
- gelet op het indienen van het werkplan op 2 juli 1996 en de brief van 1 juli 1996 waarin Frank MAES stelt dat het werkplan opgesteld door een erkende deskundige in de praktijk onhaalbaar is;
- gelet op onze brief van 30 september 1996 waarin conform artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning o.m. volgende onderrichting wordt gegeven aan de exploitant :
'Een 'haalbaar' werkplan voorleggen tegen 1/11/96 dat de garanties biedt dat de gezuiverde olie voldoet aan de wettelijke eisen, zonder dat er tijdens het proces sprake is van verdunnen'.
- gelet op het niet naleven van deze onderrichtingen;
In het werkplan, ingediend op 31 oktober 1996, staat onder meer vermeld dat in de mate van het mogelijke een analyseverslag van de toe te leveren partij toegevoegd wordt. De BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN stelt ook dat ze enkel het staal zal analyseren op de parameters water, sediment en COD. Tevens staat nergens vermeld dat hij analyses uitvoert op de behandelde

afgewerkte olie. Dit is een onvoldoende antwoord op de gegeven onderrichtingen van 1 april 1996, 14 mei 1996 en 30 september 1996. De BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN dient voor elke toegeleverde partij de samenstelling (alle parameters vermeld in artikel 5.2.2.8.3. van VLAREM II) te kennen, zodanig dat de olie na behandeling voldoet aan alle parameters vermeld in bovengenoemd artikel. De behandelde afgewerkte olie dient ook geanalyseerd te worden op alle voorgeschreven parameters;

- gelet dat het niet ingaan op herhaaldelijk gegeven onderrichtingen, met name op 1 april 1996, 14 mei 1996 en op 30 september 1996, kan aanzien worden als een weigering om gevolg te geven aan deze onderrichtingen;
- gelet op de weigering om deze onderrichtingen ten uitvoer te brengen, wat blijkt uit
 - 1) de voorwaarden van de vergunning
 - 2) artikel 3.2.1.2. paragraaf 1 en 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Milieuvoorwaarden betreffende de vaststelling van de overgangsbepalingen
 - 3) de onderrichtingen van 1 april 1996
 - 4) de onderrichtingen van 14 mei 1996
 - 5) de onderrichtingen van 30 september 1996
 - 6) het niet goedgekeurde werkplan van 31 oktober 1996
- gelet op het niet naleven van de voorwaarden van de milieuvergunning, meer bepaald het niet beschikken over een goedgekeurd werkplan;
- gelet op het PVO nr. 321 van 23 oktober 1995 en PVO nr. 269 van 7 november 1996 waarin de vaststellingen staan vermeld dat de milieuvoorwaarden niet worden nageleefd en dat de onderrichtingen niet zijn opgevolgd;
- gelet op het besluit van 25 oktober 1996 van de administrateur-generaal van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest betreffende de intrekking van de erkenning als ophaler van afvalstoffen van AFTAPOLIE MAES-EELEN BVBA;
- gelet op de vele vaststellingen in het verleden door de toen bevoegde pararegionalen in verband met het niet naleven van de voorwaarden met betrekking tot het afvalwater en de afgewerkte olie;
- gelet op het horen van de heren François en Frank MAES op 7 november 1996 over het opleggen van het verbod om nog afgewerkte olie te aanvaarden en behandelde afgewerkte olie te leveren als brandstof;
- overwegende dat de door hen bijgebrachte elementen een bevestiging geven van de toestand

tot vandaag en geen nieuwe elementen bijbrengen gezien ze zich beperken tot het navolgende :
'Ik heb hieraan niets toe te voegen. Ik zal het verder onderzoeken'.

- gelet dat de onderrichtingen over het werkplan en de kwaliteit van de levering van de behandelde afgewerkte olie als brandstof fundamenteel zijn gezien het bedrijf momenteel niet beschikt over gegevens over de kwaliteit van de geleverde behandelde afgewerkte olie als brandstof. Evenmin heeft het bedrijf een volledig beeld van de binnenkomende afgewerkte olie en weet derhalve ook niet hoe deze afgewerkte olie dient gezuiverd te worden".

Op 15 november 1996 tekent de verzoekende partij tegen het dwangbevel beroep aan.

Bij besluit van 22 januari 1997 wordt het dwangbevel van 7 november 1996 bevestigd. Het is die bevestiging welke het voorwerp uitmaakt van de onderhavige procedure. Het besluit is gestoeld op volgende overwegingen :

"...

Gelet op het feit dat voormelde beroepindiener de volgende argumenten aanhaalt :

- specifiek wat betreft de situatie van de B.V.B.A. AFTAPOLIE MAES-EELEN aangaande de voorgeschiedenis en de leefbaarheid van de firma;
- de afvalolieproblematiek in het algemeen waarbij het optreden van de overheid in het algemeen wordt behandeld;
- het eigenlijke optreden van de Afdeling Milieu-inspectie in de zin dat het beroep moet aangetekend worden bij de Gemeenschapsminister die reeds op 11 oktober 1996 de vergunningen van de onderneming schorste en wiens beslissing door de Raad van State werd geschorst;

(...)

Gelet op het besluit nr. AMV/00002375/608 d.d. 11 oktober 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij de lopende milieuvergunningen verleend aan de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN voor de exploitatie van haar inrichting gelegen te 2900 Schoten, Metropoolstraat 5 gedeeltelijk werden geschorst en waarbij de exploitant ondermeer verboden werd in de inrichting nog afvalolie te verwerken alsook nog nieuw aangevoerde afvalolie op te slaan;

Gelet op het verzoekschrift door de BVBA AFTAPOLIE MAES-EELEN op 16 oktober 1996 ingediend bij de Raad

van State om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het voormelde besluit nr. AMV/00002375/608 d.d. 11 oktober 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling;

Gelet op het arrest nr. 62.637 van 21 oktober 1996 van de Raad van State dat bij hoogdringendheid de voorlopige schorsing van bovenvermeld besluit beveelt;

Gelet op het arrest nr. 63.817 van 7 januari 1997 van de Raad van State waarbij de bij het arrest nr. 62.637 van 21 oktober 1996 bevolen schorsing wordt bevestigd;

Gelet op het feit dat tot op heden door de Raad van State nog geen uitspraak ten gronde is gebeurd inzake het voormelde besluit nr. AMV/00002375/608 d.d. 11 oktober 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling;

Gelet op het verslag dd. 14 januari 1997 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer;

Gelet op de toelichtende nota dd. 9 januari 1997 van de Afdeling Milieu-Inspectie van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer bij het werkplan van de bvba MAES-EELEN, Metropoolstraat te Schoten;

Overwegende dat in het voormelde verslag dd. 14 januari 1997 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer wordt voorgesteld het beroep van de firma MAES-EELEN in te willigen en het bevel tot stopzetting van de activiteiten op te heffen; dat dit voorstel inzonderheid is gesteund op de overwegingen van de Raad van State die tot de voormelde schorsingsarresten nr. 62.637 van 21 oktober 1996 en nr. 63.817 van 7 januari 1997 hebben geleid; dat in het voormelde schorsingsarrest nr. 62.637 van 21 oktober 1996 de Raad van State o.m. overweegt :

'... dat het in bijlage bij dat schrijven gevoegde saneringsplan 16 onderrichtingen bevat waarvan er één 'onmiddellijk' dient uitgevoerd, nl. het bijhouden van een tankregister, één, nl. 'afstandsregels tanken toepassen', 'na uitspraak van regularisatie', en alle andere op data die zich situeren na het nemen van de bestreden dwangmaatregel, de meeste in de loop van december 1996;

... dat zij (lees :bvba AFTAPOLIE MAES-EELEN) integendeel uit bedoeld optreden van het bestuur milieu-inspectie van de verwerende partij (lees : Vlaams Gewest) mocht afleiden dat geen dwangmaatregelen zouden worden opgelegd vooraleer de door het bestuur vooropgestelde data voor het uitvoeren van de 16 onderrichtingen waren verstreken';

Overwegende dat met betrekking tot de verwijzing in het voormelde verslag d.d. 14 januari 1997 van de Afdeling milieuvergunningen naar de bedoelde schor-

singsarresten van de Raad van State dient aangestipt dat het geschorste ministerieel besluit nr. AMV/00002375/608 d.d. 11 oktober 1996 is gesteund op de overdreven grote risico's die de exploitatie vertegenwoordigde en in die zin met name o.m. is overwogen :

'... dat de in de lopende milieuvergunningen opgelegde voorwaarden juist tot doel hebben de risico's inherent aan de vergunde bedrijvigheid tot een aanvaardbaar niveau te beperken; dat de door de bevoegde Milieu-inspectie vastgestelde overtredingen van die aard en omvang zijn dat een beperking tot een aanvaardbaar niveau van de risico's inherent aan de exploitatie niet meer kan worden gewaarborgd; dat vanuit het oogpunt van de bescherming van de mens en het leefmilieu een dergelijke situatie, ontstaan als gevolg van de niet-naleving van de opgelegde milieuvoorwaarden, niet voor een langere termijn toelaatbaar is; dat de exploitant reeds voldoende gelegenheid werd gegeven om zich in regel te stellen';

dat daartegenover het aangevochten bevel d.d. 07 november 1996 van de Afdeling Milieu-inspectie - buitendienst Antwerpen, schriftelijk bevestigd op 08 november 1996, hoofdzakelijk is gesteund op het feit dat de behandelde afgewerkte olie niet aan de voorwaarden voldoet om ze te gebruiken als brandstof; dat het voorwerp en motivering van het aangevochten bevel bijgevolg verschilt van deze van het geschorste ministerieel besluit zodat de overwegingen van de Raad van State in voormelde schorsingsarresten nr. 62.637 van 21 oktober 1996 en nr. 63.817 van 7 januari 1997 niet zonder meer in onderhavig beroep kunnen worden gehanteerd;

dat in het aangevochten bevel overigens expliciet is ingegaan op het probleem dat de dwangmaatregel pas wordt opgelegd nadat de door de Afdeling Milieu-inspectie vooropgestelde datum voor het uitvoeren van de onderrichting was verstreken; dat aldus o.m. is aangegeven dat de controle van de onderrichtingen vermeld in het saneringsplan van 30 september 1996 maar is gebeurd op 25 oktober 1996 en dat gewacht werd op het antwoord van het bedrijf op 28 oktober 1996;

Overwegende dat de Afdeling Milieu-Inspectie bij brief d.d. 30 september 1996 aan de exploitant o.m. volgende onderrichting verstrekke : 'Een 'haalbaar' werkplan voorleggen tegen 1/11/96 dat de garanties biedt dat de gezuiverde olie voldoet aan de wettelijke eisen, zonder dat er tijdens het proces sprake is van verdunnen';

dat het aangevochten bevel pas op 7 november 1996 werd gegeven nadat de exploitant, bij monde van de heren François en Frank MAES, op 07 november 1996 werden gehoord door de Afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Antwerpen, van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer over het opleggen van

het verbod om nog afgewerkte olie te aanvaarden en behandelde afgewerkte olie te leveren als brandstof;

Overwegende dat de Afdeling Milieu-inspectie met betrekking tot de verwerkingsmogelijkheid van afvaloliën een studie heeft laten uitvoeren door de N.V. SGS EcoCare Consultants; dat in het eindverslag, gedateerd augustus 1996, van deze 'Haalbaarheidsstudie Afvalolieverwerking in het Vlaamse Gewest' o.m. volgende besluiten worden getrokken :

- 'Uit de studie komt tot uiting dat de huidige verwerkingsmethoden niet in staat zijn een brandstof op te leveren die voldoet aan de kwaliteitseisen van Vlarem II. Er zijn milderende argumenten te vinden voor het niet conform zijn van het zwavelgehalte, dat streng beperkt is in Vlaanderen t.o.v. de buurlanden, en voor het gehalte aan solventen.

De kwaliteitseis m.b.t. het gehalte zware metalen is echter gerechtvaardigd, omwille van het feit dat de behandelde en als brandstof toegelaten oliën voor het grootste gedeelte verbrand worden in stookinstallaties die niet uitgerust zijn met emissiebeperkende technieken voor zware metalen. De kwaliteitseis voor zware metalen kan blijkens analyseresultaten niet gehaald worden.'

- 'Uit deze vaststelling dient besloten dat de huidige behandelingstechnieken niet voldoende zijn, ofwel dat de behandelde afvalolie slechts door verbrandingsinstallaties die uitgerust zijn met emissiebeperkende technieken mag verbrand worden.'
- 'Het is weinig waarschijnlijk dat er economisch haalbare behandelingstechnieken bestaan om herwerkte afvalolie te produceren die voldoet aan de eisen van titel II van het VLAREM';

Overwegende dat de inspecteur-generaal van de Afdeling Milieu-inspectie in zijn verslag dd. 6 november 1996 meedeelt dat een gecoördineerde controle wordt doorgevoerd bij alle inrichtingen vergund voor de verwerking van afgewerkte olie en het hem niet opportuun lijkt om een gedoogbeleid uit te voeren ten aanzien van deze activiteiten; dat hij in dit verslag o.m. verder stelt :

- 'Het zwavelgehalte overschrijdt in, op één na, alle door ons bemonsterde partijen afgewerkte olie de Vlarem-norm. Navraag bij de producenten van basisoliën, die gebruikt worden voor de productie van smeermiddelen, leert ons dat het initieel zwavelgehalte van deze oliën hoger ligt dan 0,5 %.'
- 'De normen die het Vlarem stelt om afgewerkte olie als brandstof te mogen toepassen, kunnen niet gehaald worden met de huidige technologie.'
- 'De Vlarem II-bepalingen m.b.t. de verbranding van de afgewerkte olie (meer bepaald de artikels 5.2.2.8.3. tot en met 5.2.2.8.5., de

artikels 5.2.3.5.1. tot en met 5.2.3.7. en rubriek 2.3.4.c. van de indelingslijst bij het Vlarem titel I) wekken de illusie dat afgewerkte olie kan gezuiverd worden tot de gestelde normen.';

Overwegende dat de verwijdering van afvalolie op het niveau van de Europese Unie is gereguleerd door de EU-richtlijn 75/439/EEG van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie; dat deze EU-richtlijn voor verbrandingsinstallaties van afgewerkte olie met een thermisch vermogen van 3 MW of meer, emissiegrenswaarden oplegt voor een aantal zware metalen, PCPB's/PCT's en chloor- en fluorverbindingen die via de rookgassen worden geloosd;

dat deze EU-richtlijn aanvankelijk in Vlaams recht werd omgezet door het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, inzonderheid de artikelen 229 tot en met 235; dat in het besluit nr. 2/MLAV1/94000000290/FL/MP van 10 november 1994 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende verlenen van de vergunning aan B.V.B.A. Aftapolie Maes-Eelen voor de hermachting en uitbreiding van een inrichting gelegen te 2900 Schoten, Metropoolstraat 5 voor een termijn verstrijkend op 21 december 2009, vergunningsvoorwaarden zijn opgelegd in overeenstemming met de bepalingen van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992; dat dit besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 inmiddels weliswaar door de Raad van State werd vernietigd doch dat de in de lopende milieuvergunning opgelegde vergunningsvoorwaarden onverminderd van kracht blijven;

Overwegende dat met het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (titel II van het VLAREM) ter zake met ingang van 1 augustus 1995 strengere milieuvoorwaarden van kracht werden; dat het artikel 3.2.1.2. van deze titel II van het VLAREM evenwel voorziet in een overgangsregeling voor bestaande inrichtingen; dat deze overgangsregeling bepaalt dat de strengere en bijkomende voorschriften van titel II van het VLAREM met ingang van 1 januari 1996 dienen nageleefd behalve o.m. voor de door titel II van het VLAREM voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen, andere dan deze die expliciet zijn geciteerd, wanneer geen specifieke regeling voor bestaande inrichtingen zijn vastgesteld, in welk geval de strengere milieuvoorwaarden pas vanaf 1 januari 1999 dienen nageleefd;

dat titel II van het VLAREM met betrekking tot het gebruik van afvalolie als brandstof inzonderheid de volgende normeringen vastlegt :

- het artikel 5.2.2.8.3. stelt de criteria vast waaraan de afgewerkte olie na behandeling moet

voldoen indien ze voor verbranding zal gebruikt worden;

- het artikel 5.2.2.8.5. bepaalt vervolgens dat de partij afgewerkte olie die voor het gebruik als brandstof wordt afgevoerd, vergezeld moet zijn van een attest waarin de oliezuiveraar bevestigt dat de afgewerkte olie beantwoordt aan de voormelde criteria;
- het artikel 5.2.3.5.2. bepaalt dat in een verbrandingsinrichting voor als brandstof te gebruiken afgewerkte olie uitsluitend afgewerkte olie mag worden aanvaard die voldoet aan de criteria inzake samenstelling bepaald in voormeld artikel 5.2.2.8.3.;
- het artikel 5.2.3.5.5. stelt emissiegrenswaarden vast voor een reeks van verontreinigende stoffen in de rookgassen van verbrandingsinrichtingen voor afgewerkte olie;

dat deze milieuvoorwaarden, in zoverre ze emissie- of constructienormen betreffen en strenger zijn dan, of bijkomend aan, de aan de bestaande inrichtingen opgelegde vergunningsvoorwaarden, pas vanaf 1 januari 1999 dienen nageleefd;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.1.6.2. van titel II van het VLAREM inzake verwerkingswijze van afval de terugwinning van afvalolie voorrang verdient op de verbranding ervan; dat in dat licht met het oog op de verwerking van de afvalolie de nodige zorg dient besteed aan een gescheiden inzameling ervan en een maximale terugwinning van de afvalolie als smeerolie; dat vervolgens de niet-terugwinbare afvalolie zoveel mogelijk moet worden behandeld om voor verbranding in aanmerking te kunnen komen; dat wat dit laatste betreft het duidelijk is dat met de beschikbare installaties enkel de niet-terugwinbare zwavelarme afvalolie hiervoor kan in aanmerking komen; dat ten slotte de afvalolie die noch teruggewonnen kan worden en noch in aanmerking komt voor verbranding, op een milieuvriendelijke manier in geëigende en daartoe vergunde installaties nuttig kan toegepast worden;

Overwegende dat uit voormelde 'Haalbaarheidsstudie Afvalolieverwerking in het Vlaamse Gewest' en het verslag dd. 6 november 1996 van de inspecteur-generaal van de Afdeling Milieu-inspectie kan afgeleid worden dat het voor de b.v.b.a. Aftapolie Maes-Eelen met de tot dusver gevolgde werkwijze inzake aanvaarding van afvaloliën en de beschikbare installaties technisch onmogelijk is de overtreding weg te werken die aan de basis ligt van het aangevochten bevel van de Afdeling Milieu-inspectie; dat in het aangevochten bevel daarenboven wordt gesteld dat de exploitant niet alleen de strengere milieuvoorwaarden vastgesteld door titel II van het VLAREM niet naleeft, maar dat dit evenzeer het geval is voor de vóór de invoegetreding van titel II van het VLAREM ter zake

van toepassing zijnde criteria; dat, zoals nogmaals blijkt uit de toelichtende nota dd. 9 januari 1997 van de Afdeling Milieu-Inspectie van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer bij het werkplan van de b.v.b.a. MAES-EELEN, Metropoolstraat te Schoten, tot dusver geen voorstellen heeft voorgesteld noch tot aanpassing van de gevolgde werkwijze, noch tot verbetering van de beschikbare installaties, die van aard zijn de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden, laat staan de nog strengere voorwaarden van titel II van het VLAREM, te kunnen naleven; dat in dit verslag inzonderheid wordt gesteld :

- 'Het werkplan geeft geen garanties dat de exploitant de kwaliteit van de toegeleverde olie kent.';
 - 'Uit het register van de b.v.b.a. MAES-EELEN blijkt dat die firma voornamelijk haar afgewerkte olie als brandstof in het Vlaamse Gewest afzet.';
- Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het ontvankelijk bevonden beroep ongegrond te verklaren en het bevel tot stopzetting van de activiteiten te bevestigen";

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij, als eerste middel de schending aanvoert van de hoorplicht; dat zij, samengevat, doet gelden dat het bestuur verplicht was vooraf de aard van de overwogen maatregel mee te delen, zeker wanneer de overheid in de loop van de procedure van zienswijze is veranderd, dat het bestuur vooraf de motieven diende mee te delen die de overheid hebben aangezet tot het nemen van de maatregel, dat zij ook niet op de hoogte werd gesteld van de inhoud van de

"haalbaarheidsstudie afvaloliebewerking in het Vlaamse Gewest" die door de n.v. S.G.S. ECO CARE CONSULTANTS in opdracht van de afdeling milieu-inspectie is opgemaakt en dat zij niet over een redelijke termijn beschikte om haar verweer voor te bereiden;

2.1.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift van 15 november 1996 nergens heeft opgeworpen niet op de hoogte te zijn gebracht aangaande de voorgenomen maatregel terwijl van een indiener van een beroep mag worden verwacht dat hij aan de overheid die over zijn beroep uitspraak moet doen zijn administratiefrechtelijke bezwaren kenbaar maakt, tenzij hij over die bezwaren heenstapt; dat aldus de verzoekende partij de overheid niet de kans heeft gegeven eventuele onvolkomenheden op het vlak van het horen van de verzoekende partij recht te zetten; dat de verzoekende partij zich dan ook niet voor het eerst voor de Raad van State kan beklagen over het miskennen door de milieu-inspectie van de hoorplicht wegens het beweerd niet op de hoogte gebracht zijn van de voorgenomen maatregel;

2.1.2.2. Overwegende, wat het argument betreft als zou het bestuur in de loop van de procedure van zienswijze zijn veranderd, dat uit niets blijkt dat wat betreft de opgelegde dwangmaatregel het bestuur tijdens de procedure die specifiek betrekking heeft op het opleggen van dwangmaatregelen van zienswijze zou zijn veranderd; dat, integendeel, zoals uit het overzicht van de feiten blijkt, het bestuur steeds heeft geeist dat de door de verzoekende partij behandelde afgewerkte olie diende te voldoen aan de geldende normen; dat, desbetreffend onder meer kan worden verwezen naar de laatste op 30 september 1996 aan de verzoekende partij gegeven onderrichtingen, die sub 1.5. zijn weergegeven;

2.1.2.3. Overwegende dat uit de weergave van het verhoor van de afgevaardigde bestuurder van de verzo-

kende partij van 4 november 1996 in de huidige stand van de procedure kan worden afgeleid dat de grief gestoeld op het niet kennen van de motieven waarop de dwangmaatregel is gesteund, feitelijke grondslag mist; dat, immers, betrokkene verklaard heeft wat volgt :

"Wat de normen betreft voor het leveren van afgewerkte olie als brandstof kan ik u mededelen dat sinds de laatste controles door u verricht op 12 februari 1996 er nog geen investeringen zijn gebeurd om de normen te bereiken, gezien wij nog de technische haalbaarheid onderzoeken, zoals ik u reeds eerder heb gemeld, om de normen te bereiken. Dit zal in samenspraak gebeuren met de andere collega's uit dezelfde sector. Van zodra ik hierover uitsluitel heb, zal ik niet nalaten zo spoedig mogelijk het mogelijke te doen om mij volledig in regel te stellen.

Wat de levering betreft van de afgewerkte behandelde olie, wordt deze als brandstof geleverd hoofdzakelijk aan tuinbouwbedrijven. De rest (een klein deel) wordt geleverd als brandstof aan de industrie. We hebben echter nooit geleverd aan een bedrijf dat over een vergunning beschikt voor het verwerken van gevaarlijke afvalstoffen. Ik voeg geen attesten bij zoals U ze wenst conform artikel 5.2.2.8.5. van VLAREM II. Dit heeft uiteraard ook te maken met de problematiek die hoger is gesteld en waarvoor we met de sector trouwens een oplossing zoeken";

dat uit die verklaringen blijkt dat de verzoekende partij wist dat haar werd aangewreven dat de door haar behandelde olie niet voldeed aan de normen van Vlareme II en dat zij geen attesten bij de door haar geleverde olie voegde, zoals vereist door Vlareme II; dat, daarenboven, ook hier geldt dat de verzoekende partij kwestieuze grief in haar beroepsschrift niet heeft aangebracht en zich dienvolgens daarover niet voor het eerst bij de Raad van State kan komen beklagen;

2.1.2.4. Overwegende, wat het argument van de verzoekende partij betreft, dat zij niet op de hoogte was van de inhoud van de studie die door de n.v. S.G.S. ECO CARE CONSULTANTS in opdracht van de afdeling milieu-inspectie werd opgemaakt, dat niet valt in te zien hoe het niet kennen van die studie er toe heeft

geleid dat de verzoekende partij niet nuttig voor haar belangen is kunnen opkomen; dat, vooreerst, die studie betrekking heeft op de afvaloliesector in het algemeen en niet specifiek op het bedrijf van de verzoekende partij; dat, ten tweede, die studie in essentie stelt hetgeen de verzoekende partij reeds herhaaldelijk zelf heeft geargumenteed, namelijk dat met de huidige behandelingstechnieken de normen van Vlarem II een probleem vormen voor de verwerking van afvalolie tot brandstof;

2.1.2.5. Overwegende, wat de beweerde onredelijke termijn voor het voorbereiden van haar verweer betreft, dat uit het overzicht van de feiten, alsook uit de vele processen-verbaal die de verzoekende partij zelf neerlegt, blijkt dat zij reeds sedert geruime tijd door het bestuur werd geconfronteerd met de problemen die tot de dwangmaatregel van 7 november 1996 hebben geleid; dat het niet opgaat het verhoor van 4 november en van 7 november 1996 als geïsoleerde momenten aan te merken tijdens dewelke de verzoekende partij voor het eerst geconfronteerd werd met de vaststelling dat de door haar behandelde afgewerkte olie de Vlarem II-normen (alsook de voordien geldende normen) niet haalt en dat zij geen attesten voegt bij de partijen die zij levert; dat, overigens, ook hier moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift van 15 november 1996 geenszins heeft laten gelden dat zij geen redelijke termijn kreeg om haar verweer voor te bereiden;

2.1.2.6. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van het rechtszekerheids-, vertrouwens-, en zorgvuldigheidsbeginsel; dat zij het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel ge-

geschonden acht doordat de houding van de milieu-inspectie en van de Minister dwars staat op hun eerdere houding; dat zij desbetreffend verwijst naar "de talrijke gesprekken" en voornamelijk naar het onderhoud van 17 september 1996 waarbij besproken werd welke termijnen zouden worden opgelegd voor welke saneringsmaatregelen; dat zij nog betoogt dat een bedrijf mag "verwachten dat de vergunningen die aan heel de sector werden gegeven, niettegenstaande de onmogelijk haalbare normen, niet slechts voor één of enkele bedrijven zouden worden ingetrokken"; dat zij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht doordat bij de voorbereiding en bij het nemen van het bestreden besluit niet alle relevante factoren en omstandigheden noch de "bij het besluit betrokken belangen" zijn afgewogen; dat zij dienaangaande betoogt dat uit het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij bevestigt wat de verzoekende partij sedert lang laat gelden, namelijk dat in Vlaanderen de normen opgelegd in Vlarem II door geen enkel exploitant van een inrichting voor de behandeling van afgewerkte olie kunnen worden gehaald, indien de gebruiker niet zuivert; dat zij dienaangaande verwijst naar de studie van de n.v. S.G.S. ECO CARE CONSULTANTS waarvan uittreksels zijn opgenomen in het bestreden besluit; dat zij van oordeel is dat de verwerende partij tijdens het besluitvormingsproces dan ook rekening had moeten houden met volgende elementen :

- "- verzoekster is al jaren vergund en verschilt in niets van haar concurrenten, die evenmin de normen naleven; evenwel is zij de enige wiens uitbating tot op heden verboden werd;
- er is op dit ogenblik geen enkele methode om tot behandeling over te gaan zodat de normen gehaald worden;
- er zijn wellicht wel technisch haalbare en betaalbare emissiebeperkende maatregelen voor verbrandingsinrichtingen; alleszins diende dit onderzocht te worden;
- de basisoliën bevatten meestal al meer dan 0,5 % zwavel; hoe kan afgewerkte olie dan aan een norm van 0,3 % beantwoorden ?
- de buurlanden hanteren minder strenge normen;

- de richtlijn 75/439 waar in het bestreden besluit naar verwezen wordt betreft verbrandingsinrichtingen met een thermische vermogen van 3 MW (megawatt !), dat is niet bepaald het soort van verbrandingsinrichtingen waaraan men afgewerkte olie levert. Immers afgewerkte olie wordt voornamelijk geleverd aan tuinbouwers e.d. en daar knelt precies het schoentje : verwerende partij voelt zich niet bij machte om de emissies van de verbrandingsinrichtingen van alle afnemers van afgewerkte olie te gaan controleren -het zijn er honderden- terwijl er maar een tiental verwerkers zijn van afgewerkte olie.
- de milieuvoorwaarden, in zoverre ze emissie- of constructienormen betreffen en strenger zijn dan, of bijkomend aan, de aan de bestaande inrichtingen opgelegde vergunningsvoorwaarden, pas vanaf 1/1/1999 dienen nageleefd; de verwerende partij vermeldt dit wel in het bestreden besluit maar trekt hieruit geen enkele conclusie zodat dit element in de besluitvorming ten onrechte geen rol speelde.
- milieu-aspecten zoals het feit dat als heden geen afgewerkte olie meer kan behandeld worden, deze zal verbrand moeten worden als gevaarlijk afval in een daartoe vergunde installatie; dit zal aanleiding geven tot sluiklozingen en -stortingen, ontduiking en milieuverontreiniging";

dat zij nog doet gelden dat te haren opzichte er een noodtoestand was en dat de Minister nagelaten heeft de gevolgen van zijn besluit af te wegen tegen de belangen van de verzoekende partij en de milieubelangen in het algemeen;

2.2.2.1. Overwegende, wat de aangevoerde schending van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel betreft, dat het feit dat de exploitant voor het naleven van bepaalde onderrichtingen enkele keren uitstel verkreeg, er niet toe kan leiden dat het bestuur gedwongen blijft steeds verder uitstel te verlenen en tegen de overtreder geen dwangmaatregel kan nemen; dat in het laatste saneringsplan van 30 september 1996 aan de verzoekende partij met betrekking tot onderrichtingen voor de zuivering van afgewerkte olie welbepaalde

uiterste data waren opgelegd en dat op het ogenblik van de dwangmaatregel die data waren verstreken; dat er dan ook geen sprake lijkt te kunnen zijn van de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel;

2.2.2.2. Overwegende dat een lezing van de dwangmaatregel van 7 november 1996 en van de bevestigende beslissing van 22 januari 1997 uitwijst dat het bestuur nauwgezet aan feitenvinding heeft gedaan en de dwangmaatregel, die de resultante is van een hele reeks processen-verbaal en niet nageleefde onderrichtingen, grondig heeft voorbereid; dat uit niets blijkt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met alle relevante factoren en omstandigheden, zoals ook de strengheid van de normen van Vlarem II;

2.2.2.3. Overwegende dat wordt vastgesteld dat de verzoekende partij noch de normen opgelegd bij Vlarem II inzake de zuivering van afgewerkte olie, noch de voorwaarden die in haar milieuvergunning werden opgelegd heeft aangevochten zodat deze vooralsnog als rechtsgeldig lijken te moeten worden beschouwd; dat het inderdaad zo is dat blijkens een studie die de n.v. S.G.S. ECO CARE CONSULTANTS in opdracht van de milieu-inspectie opmaakte, de huidige behandelingstechnieken in de afvaloliesector niet in staat zouden zijn een brandstof op te leveren die voldoet aan de kwaliteitseisen van Vlarem II en dat de behandelde afvalolie slechts door verbrandingsinstallaties die uitgerust zijn met emissiebeperkende technieken mag worden verbrand; dat, evenwel, de omstandigheid dat een bedrijfssector op datum van de inwerkingtreding van bepaalde normen niet in staat is -om welke redenen dan ook- aan die normen te voldoen, de overheid er niet toe kan verplichten een gedoogbeleid te voeren waardoor de volksgezondheid -de door de verzoekende partij behandelde olie blijkt hoofdzakelijk als brandstof aan tuinbouwbedrijven te worden verkocht- in het gedrang kan worden gebracht; dat

het dan ook niet kennelijk onredelijk lijkt te eisen dat tegen een bepaalde datum aan bepaalde strenge normen moet worden voldaan, ook al vraagt dat bepaalde investeringen in de betrokken bedrijfssector; dat in dat verband kan worden verwezen naar volgende zinsnede uit de reeds genoemde studie van de n.v. S.G.S. ECO CARE CONSULTANTS opgemaakt in opdracht van de milieu-inspectie :

"De kwaliteitseis m.b.t. het gehalte zware metalen is echter gerechtvaardigd, omwille van het feit dat de behandelde en als brandstof toegelaten oliën voor het grootste deel verbrand worden in stookinstallaties die niet uitgerust zijn met emissiebeperkende technieken voor zware metalen",

alsook naar de studie die hetzelfde bureau in opdracht van de verzoekende partij maakte, genaamd "Vlarem II conformiteitsaudit" en waarin in het gedeelte dat betrekking heeft op de verwerking van afvalolie onder meer staat te lezen :

- "- bij afgifte van de gezuiverde afgewerkte olie aan derden, wordt er een afgiftebon verstrekt; het attest dat de olie beantwoordt aan de in het Vlarem gestelde eisen wordt niet bijgevoegd; dit dient te gebeuren;
- overigens blijkt uit een aantal analyses wel dat er problemen zijn om de vooropgestelde eisen voor de gezuiverde afgewerkte olie te halen; men dient er voor te zorgen dat de gezuiverde afgewerkte olie deze normen haalt";

dat het studiebureau in die studie geen voorbehoud of opmerkingen heeft geformuleerd omtrent de haalbaarheid van de normen;

2.2.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij ook nog voorbijgaat aan de in de bestreden beslissing geopperde mogelijkheid om, in geval de gezuiverde afgewerkte olie niet aan de normen voldoet, deze op een milieuvriendelijke manier in geëigende en daartoe vergunde installaties nuttig toe te passen; dat het

gegeven dat de verzoekende partij om vermoedelijk financiële redenen van deze mogelijkheid tot milieuvriendelijke toepassing geen gebruik maakt, niet wegneemt dat de verwerende partij deze als beoordelingsfactor in rekening kan brengen en bij de belangenafweging kan betrekken;

2.2.2.5. Overwegende dat nergens uit blijkt en de verzoekende partij niet aantoonst dat de strenge normen voor behandelde afgewerkte olie die dienst doet als brandstof niet aan alle ondernemingen in de afvalolie-sector worden opgelegd; dat in de bestreden beslissing staat vermeld, eensdeels, dat een gecoördineerde controle wordt doorgevoerd bij alle inrichtingen vergund voor de verwerking van afgewerkte olie en, anderdeels, dat het niet opportuun lijkt een gedoogbeleid te voeren ten aanzien van deze activiteiten; dat de verwerende partij in haar nota erop wijst dat ook bij andere bedrijven, te weten RECUP-OIL en RECYC-OIL om dezelfde reden de zegels werden gelegd;

2.2.2.6. Overwegende dat, prima facie, het tweede middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending van de rechten van verdediging aanvoert doordat zij beroep moest instellen bij de minister van Leefmilieu die kort voordien reeds getracht had het bedrijf te sluiten en dus niet onpartijdig kon zijn, en doordat het bestreden besluit geen antwoord biedt op de bezwaren die terzake in het beroepsschrift werden geformuleerd;

2.3.2. Overwegende dat tegen een dwangmaatregel als die van 7 november 1996 artikel 34 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning in de mogelijkheid van een beroep voorziet bij de Vlaamse regering; dat verzoeksters grief neerkomt op kritiek op

het decreet waarover de Raad van State niet vermag te oordelen; dat overigens de loutere omstandigheid dat de bevoegde minister in het verleden reeds aan de verzoekende partij een sanctie heeft opgelegd niet tot de conclusie noopt dat hij per definitie van enige voorin genomenheid zal doen blijken bij het opleggen van latere sancties; dat aangezien artikel 34 van evengenoemd decreet in geen andere mogelijkheid voorziet en de verzoekende partij geacht wordt kennis te hebben van dat artikel, het bestreden besluit de rechten van verdediging van de verzoekende partij niet miskent door niet te herhalen wat reeds in het decreet te lezen staat; dat het middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het vierde middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel; dat zij betoogt dat een gebrek aan deugdelijke motivering een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel en dat het middel dan ook nauw aansluit bij het vijfde middel; dat zij in dat vijfde middel de schending aanvoert van de materiële en de formele motiveringsplicht; dat zij het middel als volgt adstrueert :

- "1° Er wordt niet gemotiveerd waarom de inhoud van de eerdere arresten nrs. 62.637 en 63.817 zonder meer onbetekenend zijn tot het bestreden besluit;
- 2° Er wordt enerzijds erkend dat de normen uit VLAREM II niet realistisch zijn, doch er wordt anderzijds niet gemotiveerd waarom deze toch gehandhaafd blijven;
- 3° Er wordt alweer niet gemotiveerd waarom de in het globaal saneringsplan van 30/9/1996 vastgelegde termijnen niet afgewacht worden;
- 4° Er wordt ten onrechte gesteld dat de afvalolie die noch teruggewonnen kan worden en noch in aanmerking komt voor verbranding, op een milieuvriendelijke manier in geëigende en daartoe vergunde installaties nuttig kan toegepast worden; in de eerste plaats staat 'nuttige toepassing' voor 'het winnen van grondstoffen, produkten of energie uit afval, ...'.

Deze wettelijke vastgelegde definitie is volstrekt tegengesteld aan wat de minister motiveert";

2.4.2.1. Overwegende, wat het vierde middel betreft, dat de verzoekende partij uitgaat van een verkeerde opvatting van het redelijkheidsbeginsel; dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan en op zich rechtens relevant zijn, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de beslissing welke op grond ervan genomen is; dat, aangezien de verzoekende partij in het vijfde middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert, zij niet tegelijkertijd de schending van het redelijkheidsbeginsel kan aanvoeren, schending die zij zelf louter stoelt op de schending van de materiële en de formele motiveringsplicht aangevoerd in het vijfde middel; dat het vierde middel niet ernstig is;

2.4.2.2. Overwegende dat hierna de vier grieven door de verzoekende partij in het vijfde middel aangebracht, worden onderzocht;

2.4.2.3. Overwegende, wat de eerste grief betreft, dat in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij aanvoert, in het bestreden besluit wel wordt uitgelegd waarom de overwegingen in de schorsingsarresten nrs. 62.637 en 63.187 niet zonder meer met betrekking tot het thans in het geding zijnd beroep kunnen worden gehanteerd; dat, immers, in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het door de Raad van State geschorste ministerieel besluit van 11 oktober 1996 is gesteund op de overdreven grote risico's die de exploitatie van het bedrijf vertegenwoordigde, terwijl de in het huidig geding aan de orde zijnde dwangmaatregel hoofdzakelijk is gesteund op het feit dat de behandelde afgewerkte olie niet voldoet aan de voorwaarden om ze als brandstof

te gebruiken en aldus "het voorwerp en motivering van de dwangmaatregel verschilt van deze van het geschorste ministerieel besluit"; dat, in de bestreden beslissing voorts wordt overwogen dat in het dwangbevel van 7 november 1996 "expliciet is ingegaan op het probleem dat de dwangmaatregel pas wordt opgelegd nadat de door de Afdeling Milieu-inspectie vooropgestelde datum voor het uitvoeren van de onderrichting was verstreken"; dat met die overweging de verwerende partij te kennen geeft dat de situatie op het vlak van het niet tijdig naleven van de onderrichtingen verschilde van de situatie ten tijde van het door de Raad van State geschorste ministerieel besluit van 11 oktober 1996;

2.4.2.4. Overwegende, wat de tweede grief betreft, dat de verzoekende partij uit het oog verliest dat de verwerende partij bij het nemen van individuele beslissingen gebonden is door de regeling die zij zelf heeft uitgevaardigd; dat voorts, in de bestreden beslissing er wordt op gewezen dat de strengere normen ingang vinden na een bepaalde overgangstermijn, namelijk vanaf 1 januari 1996 en dat, wat betreft de emissie- en constructienormen, de overgangstermijn is vastgesteld op 1 januari 1999; dat in de bestreden beslissing ook wordt benadrukt dat het niet opportuun is een gedoogbeleid te voeren hetgeen wijst op een duidelijke wil van het bestuur om de strenge normen te handhaven;

2.4.2.5. Overwegende, wat de derde grief betreft, dat de vaststelling volstaat dat op het ogenblik van de dwangmaatregel van 7 november 1996 de in het saneringsplan van 30 september 1996 opgenomen onderrichtingen met betrekking tot de zuivering van de afgewerkte olie waren verstreken; dat de grief feitelijke grondslag lijkt te missen;

2.4.2.6. Overwegende, wat de vierde grief betreft, dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt waarom de

door haar gehanteerde definitie van nuttige toepassing tegengesteld is aan "wat de minister motiveert"; dat alzo niet valt in te zien en de verzoekende partij niet aantoont waarom een verbrandingsinstallatie die aan strenge emissienormen voldoet geen energie zou kunnen winnen uit afval, hetgeen onder de definitie van "nuttige toepassing" lijkt te vallen;

2.4.2.7. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het vijfde middel evenmin als ernstig kan worden aangemerkt;

2.5. Overwegende dat de vaststelling dat geen ernstige middelen zijn aangevoerd volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen; dat dienvolgens de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid niet moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig februari 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.